

بیمه و فعالیت‌های اقتصادی

ترجمه: دکتر احمد مجتبی

بیمه بوسیله تجزیه و تحلیل این نسبت برای کشورهایی که کمترین توسعه را داشته‌اند بیشتر اثبات می‌گردد. (به جدول شماره ۲ مراجعه شود).

مطالعه حجم کل حق بیمه برای بیمه‌های اموال کشش‌ تقاضای بالائی را برای بیمه نشان میدهد. حتی اگر از نمونه ۳۶ کشور نتوان این امر را استنتاج کرد. با این حال دامنه وسیعی از استاندارد زندگی و سطوح صنعتی شدن را آشکار می‌سازد. تجزیه و تحلیل نموداری و دگرسیون نشان نشان میدهد که تقاضا برای بیمه اموال بطور روشنی با تابع خطی تولید ناخالص داخلی سرانه قابل تطبیق است. اگر تنوع کشورهای مورد بررسی، اثرات انحرافی نرخ ارز و احتمالاً "نقص اطلاعات آماری بعضی از کشورها را در نظر بگیریم این تطبیق بطور نسبی رضایت‌خش خواهد بود. با وجود این باید بحاطر داشت که تقاضا برای بیمه نه تنها در آمد بلکه سطح قیمت‌ها و آگاهی به خطرات و بطور کلی خصوصیات اجتماعی و سیاسی هر کشور را نشان می‌دهد.

اهمیت اقتصادی بیمه
نفوذ صفت بیمه بر فعالیت‌های اقتصادی را میتوان از دو نقطه نظر تجزیه و تحلیل نمود ۱- نقش آن در جبران خسارت و ۲- نقش آن بعنوان یک مؤسسه سرمایه‌گذار!

۱- نقش جبران خسارت در سطح پایه اقتصاد (عامل اقتصادی) یعنی در سطح اقتصاد خرد، مزیت یک نظام بیمه (خصوصی یا دولتی) از تعریف خالص بیمه، یعنی عامل انتقال ریسک آشکار می‌شود. بیمه عدم اطمینان را که ناشی از عدم آگاهی اقتصادی به ریسک است کاوش مبدهد و موجب ثبات در درآمد و شروط بیمه‌گذار می‌شود.

سال چهارم شماره اول

بیمه به شکل حاضر از اوخر قرن هجدهم آغاز گردید، اما بطور مشخص در قرن گذشته بود که به یک فعالیت نهادی تبدیل شد. تاریخ نوین بیمه را میتوان بدودوره تقسیم کرد. نیمه اول این قرن شاهد نهادی شدن بیمه همراه با فعالیت بیشتر دولت بود و نیمه دوم شاهد رشد و کمال آن بوده‌ایم. در کشورهای صنعتی، رشد سالیانه حق بیمه‌های دریافتی بمراتب بیشتر از کاوش ارزش پول و به مقدار زیادی بیشتر از افزایش تولید ناخالص داخلی بوده است.

بیمه و فعالیت‌های اقتصادی
خدماتی که بوسیله بیمه ارائه می‌شود یک محصول همگون نیست. بیمه انواع مختلفی دارد که قابل جانشینی با یکدیگر هم نمی‌باشند. بنابراین، نمیتوان بصورت مشخص از یک بازار بیمه صحبت کرد، بلکه باید از بازارهای متعدد بیمه نام برد. بطور معمول بین بیمه اشخاص و بیمه‌های اموال یک تفاوت آشکار وجود دارد.

نسبت کل حق بیمه صادره به تولید ناخالص ملی ضابطه‌ای است که "عرفاً" برای ارزیابی اهمیت بیمه در اقتصاد مورد استفاده قرار می‌گیرد. هرچند این نسبت نمیتواند تصویر کامل از تولید بیمه بدده، زیرا تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای بین نرخهای حق بیمه در کشورهایی وجود دارد، ولی دارای این مزیت است که تحت تأثیر عوامل بول جاری قرار نمی‌گیرد. جدول ۱ بروشی این مطلب را بجز در چند مورد استثنای نشان میدهد. نسبت کل حق بیمه به تولید ناخالص داخلی به مقدار زیادی بیشتر از ۲ درصد برای کشورهای صنعتی و کمتر از ۲ درصد برای کشورهای در حال توسعه می‌باشد. رابطه بین توسعه و اهمیت بخش

جدول ۱

تراکم بیمه (درصد حق بیمه به درآمد ناخالص داخلی)

دوازده کشور در حال توسعه				دوازده کشور صنعتی				
۱۹۸۵	۱۹۸۳	۱۹۸۱	کشور	۱۹۸۵	۱۹۸۳	۱۹۸۱	کشور	
۰/۸۵	۰/۹	۰/۸۶	۱- برزیل	۵/۶۰	۵/۸۳	۵/۹۰	۱- آلمان	
۲/۱۶	۱/۷۵	۱/۱۹	۲- شیلی				فدرال	
۱/۴۷	۱/۳۴	۱/۲۲	۳- کلمبیا	۳/۸۳	۴/۵۸	۴/۵۰	۲- فرانسه	
۱	۰/۹۳	۰/۷۲	۴- مصر	۲/۱۳	۲/۲۵	۲/۴۹	۳- ایتالیا	
۱/۲۲	۱/۲۲	۱/۲۱	۵- هند	۵/۲۰	۵/۹۰	۶/۹۴	۴- ژاپن	
۰/۷۶	۰/۷۳	۰/۵۵	۶- اندونزی	۵/۵۰	۵/۵۷	۵/۶۰	۵- هلند	
۱/۰۱	۰/۹	۰/۹۸	۷- مکزیک	۲/۸۷	۴/۲۰	۴/۳۸	۶- نروژ	
۱/۸۴	۱/۹۰	۱/۹۲	۸- مراکش	۲/۷۵	۲/۸۵	۲/۷۳	۷- پرتغال	
۱/۲۹	۱/۵۲	۱/۱۸	۹- پرو	۱/۸۵	۱/۷۹	۱/۸۹	۸- اسپانیا	
۱/۴۰	۱/۸۶	۱/۲۴	۱۰- فیلیپین	۴/۱۶	۳/۹۴	۴/۷۲	۹- سوئد	
۶/۹۲	۵/۲۸	۳/۲۴	۱۱- کره جنوبی	۵/۹۰	۶/۶۵	۷/۰۷	۱۰- سوئیس	
۲/۴۰	۲/۵۲	۲/۷۲	۱۲- سنگاپور	۶/۱۲	۶/۳۵	۷/۱۱	۱۱- انگلستان	
				۷/۰۵	۶/۹۰	۷/۵۲	۱۲- ایالات متحده	

منبع: سیگما، نشریه سوئیس، ری شماره ۵۵، ۱۹۸۳

آوریل ۱۹۸۵ و ۱۹۸۷ مه

تراکم بیمه برای ۱۲ کشور منتخب در پائین ترین حد توسعه در ۹۸۳ (حق بیمه ناخالص بصورت درصد GNP)

جدول ۲

تراکم بیمه برای ۱۲ کشور منتخب در پائین ترین حد توسعه در ۹۸۳ (حق بیمه ناخالص بصورت درصد GNP)

در سطح اقتصاد کلان، صنعت بیمه از طریق ایجاد ارزش اضافی به تشکیل درآمد ملی کمک میکند. این نقش دوم بیمه اغلب در سیستم حسابهای ملی نادیده گرفته میشود. خدماتی که بوسیله بیمه‌گذار بصورت یک واسطه و آگاهی از هزینه بیمه فراهم میشود، کمک میکند تا بتوان تلاش‌های را که جامعه بمنظور تهیه یک سیستم بیمه‌ای برای خود انجام میدهد اندازه‌گیری کرد. ارزش اضافی براساس حق بیمه نهایی تعهدات صورت گرفته (محتمل شده) محاسبه میشود، که به پرداخت حقوق کارکنان، حق کمیسیون، سود سهام و مالیات‌های غیر مستقیم تقسیم میشود. آنچه باقی می‌ماند نشان دهنده سود ناخالص (یا ضرر) عملیات بیمه میباشد.

۰/۱۵	۱- افغانستان
۰/۳۴	۲- بنگلادش
۰/۴۹	۳- بوتان
۱/۳۴	۴- بوسنیا
۰/۵۰	۵- بورکینافاسو
۰/۶۷	۶- سودان
۰/۰۶	۷- برونئی
۰/۴۰	۸- جمهوری آفریقای مرکزی
۰/۲۵	۹- چاد
۰/۳۷	۱۰- اتیوپی
۰/۴۶	۱۱- مالی
۰/۸۲	۱۲- رواندا

منبع: انکتاد، بررسی آماری بیمه و عملیات بیمه اتکافی در کشورهای در حال توسعه

در سطح اقتصاد کلان، صنعت بیمه از طریق ایجاد ارزش اضافی به تشکیل درآمد ملی کمک میکند. این نقش دوم بیمه اغلب در سیستم حسابهای ملی نادیده گرفته میشود. خدماتی که بوسیله بیمه‌گذار بصورت یک واسطه و آگاهی از هزینه بیمه فراهم میشود، کمک میکند تا بتوان تلاش‌های را که جامعه بمنظور تهیه یک سیستم بیمه‌ای برای خود انجام میدهد اندازه‌گیری کرد. ارزش اضافی براساس حق بیمه نهایی تعهدات صورت گرفته (محتمل شده) محاسبه میشود، که به پرداخت حقوق کارکنان، حق کمیسیون، سود سهام و مالیات‌های غیر مستقیم تقسیم میشود. آنچه باقی می‌ماند نشان دهنده سود ناخالص (یا ضرر) عملیات بیمه میباشد.

بسیار مشکل خواهد بود که یک تجزیه و تحلیل مقداری برای انواع مشارکت‌هایی که در بالا گفته شده است به اقتصاد ملی انجام دهیم و باین دلیل، آنها بیشتر از نظر نظریه و مفهومی مورد بررسی قرار نمی‌گیرند. بعنوان یک عامل اجتماعی و اقتصادی، تصور می‌شود بیمه در یک جامعه مدرن واجب و ضروری می‌باشد. در حقیقت، بیمه برای تجارت و فرآیند توسعه باندزهای مهم است که سازمان ملل در اولین اجلاس کنفرانس سازمان ملل برای تجارت و توسعه در سال ۱۹۶۴، بطور رسمی تصدیق نمود که "بازار بیمه ملی مناسب و بازار بیمه اتکائی از خصوصیات لازم برای رشد اقتصادی است"^۲

ج - عرضه بیمه

کشورهای در حال توسعه نه تنها مصرف کننده بلکه عرضه کننده خدمات بیمه‌ای نیز می‌باشند. در بازار داخلی، بطور کلی عرضه بیمه، شامل خدماتی است که بوسیله شرکت‌های ملی یا سرمایه داخلی یا خارجی همچنین بوسیله شرکت‌های خارجی و نمایندگان یا شعبات آنها فراهم می‌شود. بیمه‌گران مستقیم (هنگامیکه تصور می‌کنند ریسکهایی را که قبول کرده‌اند از ظرفیت آنها تجاوز می‌کنند)، می‌توانند عملیات خودشان را نزد بیمه‌گران داخلی یا خارجی، بیمه اتکائی نمایند. بنابراین ممکن است گفته شود که خدمات بیمه داخلی و بیمه اتکائی اجزاء دوگانه کل خدمات عرضه بیمه می‌باشند.

در اغلب کشورهای در حال توسعه، شرکت‌های بیمه بصورت عمده متکی به بازار بیمه‌های اتکائی بین‌المللی هستند، زیرا تقاضای داخلی کافی برای ایجاد تعادل و تنوع یک پرتفوی^۳ خیلی نامتجاس از ریسکهای بیمه شده نمی‌باشد. بخش عمده کشورهای در حال توسعه وارد کننده خالص خدمات بیمه اتکائی هستند (جدول ۴)

۱- تابع تولیدی بیمه‌گر

عرضه بیمه به ۱- در دسترس بودن مقدار معینی از سرمایه یا ارزش خالص، ۲- داشتن عملی مدیریتی و فنی، و ۳- یک حداقل حجم فعالیتهای بازارگانی بستگی دارد. دو شرط اولی روش است و تقریباً

همچنین مشارکت افراد در بخش بیمه تفاوت اساسی بین کشورهای صنعتی و در حال توسعه را در زمینه اشتغال منعکس می‌کند.

۲- نقش بیمه بعنوان نهاد سرمایه‌گذاری

بیمه یک فرآیند مالی واسطه‌ای است، زیرا سیکل تولید در بیمه بصورت معکوس می‌باشد. پرداخت قبل از اینکه خدمت فراهم شود صورت می‌گیرد. بنابراین ذخایر فنی، نشانه تعهدات بیمه‌گر در مقابل بیمه‌گذار می‌باشد.

در شرکت‌های بیمه دوروش فنی اصولی مورد استفاده قرار می‌گیرد. نحوه، بکار آنداختن سرمایه، که شامل نگاهداری بخشی از حق بیمه بصورت ذخیره است تا شرکت‌ها قادر باشند در هر زمان تعهدات خود را نسبت به بیمه‌گذاران و بیمه‌شده‌گان و صاحبان حقوق انجام دهند. اگرچه هدف بیمه، پس‌اندازه نیست (حداقل در معنی معمولی این کلمه) (یعنی انتقال قدرت خرید از یکدروه به دوره دیگر) اما بهره‌حال آن دسته از فرآردادهای بیمه‌ای که در سرمایه‌گذاری مورد استفاده قرار میدهند اندوخته‌های کوتاه مدت و بلند مدتی بوجود می‌آورند که نوسانات عمده‌ای پیدا نمی‌کنند و در رشتۀ‌های سرمایه‌گذاری می‌شوند که بازدهی بالائی داشته باشد و با تعهدات شرکت برابری کند.

نقش جبران خسارت

که شامل استفاده از حق بیمه‌های جمع‌آوری شده یک سال بودجه‌ئی بمنظور جبران مطالباتی است که در طول زمان همان سال بوجود می‌آید. در اینجا عملیات بیمه‌ای، ذخایر کوتاه مدتی ایجاد می‌کند که تابع نوسانات مهم خواهد بود و در سرمایه‌گذاری‌های کوتاه مدت بکار می‌افتد.

برای اندازه‌گیری مشارکت شرکت‌های بیمه در تأمین مالی اقتصاد ملی، کافی است که افزایش ذخایر فنی (یا موقتی) را با نیازهای مالی اقتصاد مقایسه نماییم. چنین تجزیه و تحلیل جریان مالی در هیچ کشوری اجرا نمی‌شود. موجودی پس‌اندازهایی که بوسیله شرکت‌ها تشکیل می‌شوند، برآسas استانداردهای "سقف" و "کف" که بوسیله مقررات بیمه‌ای و دستور العمل‌ها تعریف می‌شوند، تقسیم‌بندی می‌شوند.

تحریه بیمه‌ای هستند. علاوه بر این، یک تفاوت مهم کلی بین نیازهای تعلیمات حرفه‌ئی و منابع دردسترس در این بخش وجود دارد. رشد قابل ملاحظه‌ئی در خود مؤسسات ملی وجود دارد، در عین حال مؤسسات در آفریقا و آسیا با کمک انتقادیا مؤسسات آموزشی ایجاد شده است و از آنها نتایج مفیدی نیز بدست آمده است. اما برای تجهیز صنعت بیمه در این کشورها با پرسنل کارآمد کافی نیست. کمبود کارمندان ماهر هنوز در کلیه سطوح اداری احساس می‌شود.

د— مبادلات بین‌المللی در بیمه

۱— بازار جهانی بیمه
نگاهی به درآمد جهانی حق بیمه و توزیع ناحیه‌ئی رابطه‌ئی را که بین سطح توسعه و اهمیت بیمه به عنوان یک فعالیت اقتصادی در تولید ناخالص داخلی وجود دارد ثابت می‌کند. در آمد ناخالص حق بیمه از فعالیتهای مستقیم داخلی شرکتهای بیمه داخلی و خارجی براساس آمارهای ارائه شده را در جدول ۵ برای سالهای ۱۹۸۰ و ۱۹۸۵ منعکس است. آمار نشان دهنده رشد سهم زاین در بازار جهانی است و برخلاف بعضی اظهارات نظرهای شایع سهم حجم حق بیمه ایالات متحده در کل در دوران اخیر افزایش یافته است. تغییرات در سال ۱۹۸۵ بطور عمده ناشی از نوسانات نرخ ارزبوده است اما سهم حق بیمه جهانی هم در بیمه اشخاص و هم در بیمه اموال به سطحی بالاتر از سال ۱۹۸۰ رسیده است.

در تمام مؤسسات بخش‌های اقتصادی مشترک می‌باشد. عامل سوم برای صنعت بیمه یک امر مهم می‌باشد و بخصوص مورد علاقه کشورهای در حال توسعه است. رابطه تابعی بین حجم فعالیت یک بیمه و ظرفیتش برای انجام دادن تعهداتش یا بعارت دیگر برای تولید بیمه وجود دارد.^۴

اصلو^۵، اگر همه شرایط برابر باشند، هزمان با افزایش حجم عملیات، ظرفیت بقاء شرکت بیمه نیز افزایش می‌باید، یا بعارت دیگر نیاز به مراجعة به بیمه انتکائی کاهش می‌باید زیرا ریسک آماری پرتفوی بیمه هزمان با افزایش اندازه پرتفوی کاهش می‌باید. سیاست حمایتی که در اغلب کشورها گسترش یافته است بندرت با توجه به چنین ملاحظاتی اعمال شده است. البته هر قدر حجم فعالیتهای محلی بیشتر باشد ظرفیت شرکتهای بیمه برای پهلو ریسک‌های جدید و افزایش مبالغ تحت پوشش بیمه نیز افزایش می‌باید.^۶ مقایسه بازارهای بیمه کشورهای صنعتی و بازارهای کشورهای در حال توسعه دید بهتری از روابط موجود بین وسعت بازار، ساختار رقابتی بازار و وسعت بالقوه شرکتها در بازار به دست می‌دهد. تصادفی نیست که ظرفیت نگهداری حق بیمه در کشورهایی که تمرکز بازار وسعت بالقوه نسبتاً "بالایی را ایجاد می‌کند، بیشتر است.

۲— کمبود سرمایه انسانی
بسیاری از کشورهای در حال توسعه قادر با

جدول ۳ اشتغال در بخش بیمه بعنوان درصدی از جمعیت فعال اقتصادی در سال ۱۹۸۳

کشورهای در حال توسعه		کشورهای توسعه یافته با اقتصاد بازار	
۰/۰۵	بنگلادش	۰/۸۰	آلمان غربی
۰/۰۶	بوتسوانا	۰/۸۸	فرانسه
۰/۲۲	بورزيل	۰/۴۷	ایتاليا
۰/۱۳	شیلی	۲/۱۶	ژاپن
۰/۲۸	کلمبیا	۰/۹۴	هلند
۰/۰۹	اکوادور	۰/۷۱	نروژ
۰/۱۲	مصر	۱/۳۵	پرتغال
۰/۱۱	غنا	۰/۹۵	اسپانيا

بقیه جدول ۳

کشورهای درحال توسعه		کشورهای توسعه یافته با اقتصاد بازار	
۰/۰۴	هند	۱/۸۲	سوئد
۰/۰۶	اندونزی	۱/۲۷	سوئیس
۰/۱۳	مکزیک	۱/۱۱	انگلستان
۰/۰۹	مراکش	۱/۶۹	ایالات متحده
۰/۱۲	پرتو		
۰/۱۶	فیلیپین		
۱/۳۳	کره جنوبی		
۰/۲۰	تایلند		
۰/۱۴	تونس		

منبع : آمار، بازرگانی بین الملل و توسعه، ضمیمه ۱۹۸۶

باید بین فعالیتهای بیمه اولیه (مستقیم) و فعالیتهای بیمه انتکائی تفاوت قائل شد.

اولین طبقه عملیات بین المللی از عدم قابلیت بازارهای ملی برای تهیه کافی پوشش ریسک ناشی میشود. این عدم تکاپورا میتوان ناشی از چند علت دانست :

۱- از آنجاکه شرکتهای بیمه ای که در بازارهای داخلی فعالیت میکنند در موقعیتی نیستند که بعضی از خطرات را قبول کنند، بیمه گذار به خود حق میدهد که کل ریسک را در خارجی بیمه کند.

در چند سال گذشته زبان بالاترین نرخ واقعی افزایش را در میان همه کشورهای مهم دنیا از نظر حق بیمه نشان داده است، در حالیکه اروپا و کشورهای در حال توسعه (باستثنای کره جنوبی و تایوان) با کاهش سهم روپرتو بوده اند. این امر هم چندان مهم نیست زیرا کشن درآمدی تقاضای بیمه در کشورهای اروپائی بالاتر از یک است و در آمریکا و استرالیا حدود یک میباشد.^۷

معاملات بین المللی در کشورهای درحال توسعه با بیمه در ارتباط است و برتر از پرداختهای کشورهای در حال توسعه اثر دارد امری شناخته شده است. اما

جدول ۴ وابستگی کشورهای درحال توسعه به بازارهای بیمه انتکائی خارجی (تعداد کشورها)

نسبت بیمه انتکائی	نوع فعالیت	۵۰ درصد بیشتر	۴۹ درصد	۴۰ درصد تا ۲۹ درصد	کمتر از ۲۹ درصد	کل تعداد کشورها
کل		۱۹	۲۴	۱۶	۵	۶۴
اتومبیل		۲	۲	۲۲	۲۳	۵۹
آتش سوزی		۳۶	۱۲	۸	۳	۵۹
حمل و نقل		۴۲	۱۳	۴	۱	۶۰

منبع : مانند جدول ۳

(پرداخت حق بیمه، تسویه معاملات، نقل و انتقال سرمایه و درآمد سرمایه‌گذاری) که همه آنها بستگی به همان سال مالی ندارند. فقط بوسیله درنظرگرفتن حساب ارزش خالص ورودیها و خروجیها امکان دارد که تراز این نوع تسویه‌ها را محاسبه نمود. البته، براساس سال و نوسانات، نتایج بیمه‌های صادره میتواند مثبت یا منفی باشد. در حالت اولیه عملیات بیمه‌ای ممکن است یک منبع درآمد ارزی باشد، در صورتیکه در حالت دوم به کسری خارجی کمک میکند یا مازاد تراز پرداختها را کاهش میدهد. با درنظرگرفتن عدم کفايت آمارهایی که در رابطه با این جریانات سرمایه در دست است، برآوردهای انجام شده بیشتر گمراه - گنده است تا مفید.

مسئله موازنی پرداختها، یک عامل مهم برای اعمال محدودیت بازارگانی و کنترل ارزی بوسیله کشورهایی است که پول ضعیف دارند و یا بعضی از کشورها با پول محکم بوده است. بخش عمده از خطرات بیمه شدنی بطور اخمن در حوزه داخلی قرار دارند و معاملات بیمه بین‌المللی بر روی چنین ریسکها چه منوع باشد چه مشمول نوعی حمایتهای تعرفه‌ای در مقیاس وسیع نامتحمل است. با توجه باین امر آنها را نمیتوان خطراتی دانست که مورد توجه یک سازمان معمولی که بدبناهی مشتری است قرار گیرد و از این نظر جنبه تصادفی دارند.

از طرف دیگر بیمه حمل و نقل دریائی و بدنه کشتی که ممکن نیست در یک کشور انجام شود از منوعیت معاف میباشد.

۳- بازار جهانی بیمه انتکائی

و سعت دخالت دولتهای دارحوزه بیمه مستقیم (بیمه - گنده اولیه) تقریباً در تمامی کشورها به حدی است که کوشش برای تهیه فهرستی از شرکتهایی که بوسیله خارجیها کنترل می‌شوند و در یک مقیاس وسیع جهانی عمل میکنند کاری بی فایده است.

اما، با توجه به طبیعت بین‌المللی بیمه انتکائی، در وضع مناسبی قرار داشته و هنوز هم قرار دارند. همان قدرتهای سیاسی و اقتصادی که در جهت ملی کردن بیمه مستقیم و ایجاد بازارهای بیمه ملی کار میکنند با بیمه‌های انتکائی بین‌المللی مخالفتی ندارند.

اگرچه در بسیاری از کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه بیمه کردن در مؤسسات خارج از کشور منوع است، اما تمایلی وجود دارد که بسیاری از ریسکهایی که در کشورهای در حال توسعه وجود دارد در سایر بازارها بیمه شود و درنتیجه بازارهای داخلی از مبالغ متناسبی حق بیمه محروم می‌شوند.

۲- علیرغم مقررات و انگیزه‌هایی که دولتهای بسیاری از کشورها به واردکنندگان عرضه نموده‌اند که آنها را به استفاده از خدمات بیمه‌ای کشورهای خودشان تغییب نمایند، بیمه ریسک محمولات دریائی براساس سیف در کشورهای صادرکننده، انجام گرفته است. طبقه‌بندی دوم: نوعی عملیات بیمه انتکائی را میتواند که براساس طبیعت بین‌المللی است. تمام کشورها کم و بیش به بازارهای بین‌المللی بیمه انتکائی متول می‌شوند. لیکن، بدلیل ضعف نسبی بازارهای داخلی، هنوز کشورهای در حال توسعه وابستگی بیشتری به خدمات بیمه انتکائی خارجی دارند و قسمتی ذخایر ارزی خودشان راحداصل بطور نسبی باید به آن تخصیص دهند.

همچنین نوع دیگری از عملیات بین‌المللی وجود دارد که با سنجش بیمه ارتباط دارد و اساساً "ناشی از ساختار بازار است:

۱- خدماتی که بوسیله دلالان خارجی انجام می‌شود، مشاورین حقوقی و سایر متخصصان فنی سبب افزایش عملیات بین‌المللی می‌گردند.

۲- مشارکت خارجیها در سهام شرکتهای بیمه داخلی یا تأسیس شرکتهای خارجی منجر به انتقال سود و سود سهام می‌گردد.

۳- توسعه اخیر شرکتهای بیمه "کاپتیف" که معمولاً بوسیله شرکتهای بین‌المللی بمنظور پوشش ریسکهای بین‌المللی شان ایجاد می‌شود، منجر به افزایش عملیات بین‌المللی می‌گردد.

از زیبایی حجم عملیات بیمه‌های خارجی در کشورهای در حال توسعه تجزیه و تحلیل سیستماتیک تراز پرداختها عملاً بی فایده است مگر آنکه در طول یک دوره زمانی انجام شود و نوسانات کامل فعالیتهای بیمه را بیوشاند. فعالیتهای بیمه باعث افزایش تعدادی از دادو-ستدهای مالی و بازارگانی با کشورهای خارجی می‌شود

که نیازهای آنها را بسیار حسن بر طرف نماید، هستند. این گفته که "بیمه فروختنی است نه خریدنی" در بیمه اشخاص دارای شواهد با ارزشی میباشد. در بیمه اموال و مسئولیت، مشتری بطور کلی آگاهی بیشتری از نیازهایش دارداما آینده فروش بوسیله نامه با بوسیله کامپیوترهای شخصی هنوز محدود به تولیدات است - نداردی مانند بیمه اتو میباشد. بعید بنظر میرسد که فروش برای بسیاری از ریسکهای پیچیده به این ترتیب ممکن باشد. خصوصیت خدمات واپسنه نظر مدیریت ریسک مستلزم سازمانی محلی است.

- بخش صدور بیمه نامه مسئول انتخاب، طبقه بندی و درجه بندی ریسک است. ضروری است که آمارهای معتبری در رابطه با طبیعت ریسکهای شخصی برای اجرای مؤثر و طیفه صدور بیمه نامه وجود داشته باشد. هرچند که، تصمیم نهایی بطور طبیعی در یک محل جدا و بطور معمول با کمک کامپیوتر گرفته میشود. - وظیفه کلیدی بخش تعهدات تصدیق و تصفیه کردن کلیه ادعاهایی است که عرضه میشود. لازمه این امر آگاهی از شمول بیمه، قابلیت تقویم زیانها و ظرفیت تصفیه ادعاهای برقی اساس منصفانه میباشد. همانطور که در مورد فروش گفته شد، خصوصیت

در همان حال که از اتکاء به بیمه کنندگان خارجی بطور محسوسی کاسته شده است اتکاء به بیمه های اتکائی خارجی افزایش یافته است. بعلاوه، از آنجاییکه بیمه اتکائی عملأ از انتظار مردم ناممی است و بطور مستقیم با آن تماس ندارند، احساسات ملی را جریح مدار نمی کند. امروزه، مطمئناً "حجم معاملات بین المللی بیمه های

اتکائی رقم قابل توجه ای را تشکیل میدهد که اگرچه بطور دقیق مشخص نمی باشد. براساس جدید ترین منابع در دسترس، حدود ۳۸۹۶۳ میلیون دلار بیمه صادر سال ۱۹۸۶، مبلغ ۷۵ درصد ۳۲ شرکت اول از هشت کشور، (جدول الف-۱) کل حق بیمه خالص را دریافت کرده اند.

هـ- توسعه تولید و تجارت در بیمه

۱- تولید خدمات بیمه ای

سود حاصل از عملیات بیمه ای مستلزم عملیات ساختاری زیر است: (۱) فروش و بازاریابی (۲) صدور بیمه نامه، (۳) بیمه اتکائی، (۴) ذخایر و سرمایه گذاری (۵) بررسی و تسویه خسارت آن.

- بخش فروش یک شرکت بیمه، نقش اساسی را بازی میکند، زیرا فقط محدودی از مشتریان بیمه دارای مهارت های لازم برای استخراج ترکیب تولیدات بیمه ای

سهم بازار جهانی در کل حق بیمه ۱۹۸۰-۱۹۸۵ درصد

جدول ۵

بیمه ای و اموال							کشور و منطقه
۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	۱۹۸۱	۱۹۸۰		
۵۴/۲۷	۵۶/۵۸	۳۵/۹۱	۵۲/۰۳	۵۰/۲۲	۴۸/۲۴		ایالات متحده
۲/۷۷	۳/۲۲	۳/۱۴	۳/۲۱	۳/۴۷	۲/۸۹		کانادا
۲۰/۴۵	۱۸/۹۱	۲۱/۲۸	۲۱/۸۹	۲۳/۱۷	۲۶		بازار مشترک
۴/۱۸	۳/۶۱	۳/۹۴	۴/۰۴	۴/۵۲	۴/۹۰		سایر کشورهای اروپای غربی
۲۷/۲۴	۲۳/۹۱	۳۴/۴۴	۲۲/۱۶	۲۲/۲۳	۲۳		زان
۱	۱/۲۳	۱/۴۶	۱/۶۵	۱/۵۷	۱/۶۰		اقیانوسیه
۴/۵۶	۵/۴۴	۵/۵۵	۵/۲۸	۴/۸۶	۴/۹۰		کشورهای در حال توسعه
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰		جهان

حق بیمه جهانی شامل کشورهای سویا لیستی اروپای شرقی و آسیا نمی باشد.

بیمه اشخاص

کشور منطقه	۱۹۸۰	۱۹۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵
آمریکا	۳۶/۷۵	۴۰/۱۸	۴۱/۷۷	۴۰/۲۰	۴۲/۸۴	۳۹/۸۰
کانادا	۲/۸۹	۲/۴۷	۲/۲۱	۲/۱۴	۲/۲۲	۲/۲۲
بازار مشترک	۲۶	۲۳/۱۷	۲۱/۸۹	۱۸/۹۱	۲۰/۴۵	۲۰/۴۵
ساپرکشورهای اروپای غربی	۴/۹۰	۴/۵۲	۴/۰۴	۲/۹۴	۲/۶۱	۴/۱۸
ژاپن	۲۲	۲۲/۲۲	۲۲/۱۶	۲۴/۴۳	۲۳/۹۱	۲۷/۲۴
اقیاسوییه	۱/۶۰	۱/۵۷	۱/۶۵	۱/۴۶	۱/۳۳	۱
کشورهای در حال توسعه	۴/۹۰	۴/۸۶	۵/۲۸	۵/۵۵	۵/۴۴	۴/۵۶
جهان	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

این امر بوسیله بررسیهای که در مورد بازارهای کشورهای در حال توسعه بعمل آمده است تائید گردیده است هرچند نمونه شاخته شده‌ای از یک شرکت ملی که در حدود امکان که قادر به انجام تعهداتش نباشد وجود ندارد، هیچ شرکتی از یک کشور در حال توسعه (جز با استثنای نادری) در موقعیتی قرار ندارد که با یک کشور توسعه یافته و یا حتی احتمالاً "ساپر کشورهای در حال توسعه رقابت نماید. شرایط مناسب برای رقابت سالم بین شرکتهای کشورهای توسعه یافته و کشورهای در حال توسعه وجود ندارد.

سیاستهایی که بمنظور رسیج منابع تولیدی ملی و بین‌المللی براساس اهداف ملی بایستی ساختار فعلی و خصوصیات خاص بازارهای ملی را معکس کند عبارتند از:

۱- در بعضی کشورها، سختی (عدم انعطاف) ساختار موجود بطور عمدۀ ناشی از کاربرد سیاست حمایتی است که ممکن است منجر به یک عدم انگیزه در بخش مورد حمایت گردد.

۲- در سایر کشورها، ساختارهای بازار چنین طراحی شده‌اند که به بازار قدرت کافی بدهند. ناتوانی‌های توسعه بخش بیمه، رشد اقتصادی کشور را معکس نماید. پیش‌بینی می‌شود چنین بازارهایی در کوتاه مدت یا بلند مدت امکان آنرا خواهد یافت که از آزاد ساری بین‌المللی در بخش بیمه استفاده نمایند.

خدمات هم علیرغم پیشرفت‌های فنی در اماراتات ار راه دور، حضور در محل را ایجاب می‌کند.

- بیمه انتکائی و سرمایه‌گذاری ممکن است دور از محل صورت گیرد. هرچند حوزه خدمات معاملاتی با فاصله دور که قبل از دور که با انتکائی وجود داشت با پیشرفت در ارتباطات راه دور افزایش خواهد یافت اما حضور محلی هم که برای بقا موقعیت رفاقتی لازم است از میان خواهد رفت.

۴- شرایط تجارت در بیمه

کمال مطلوب آن است که کشورهای در حال توسعه ستوانند بیمه‌ای داشته باشند که قادر باشد ضرورت‌های تأمینی آنها را برآورند و این هدف را با هدف نقل و استقال منابع داخلی در دسترس برای تولید کالاها و خدمات یک کاسه نمایند. خدمات بیمه ملی در بلند مدت بایستی منجر به ذخیره ارز، حمایت بیشتر افراد بیمه شده، سرمایه‌گذاری وجود و ذخائر شرکتهای بیمه در محل و متناسب کردن خدمات بیمه‌ای با نیازهای خاص و ضرورت‌ها گردد. علاوه بر این، بسیاری از کشورها شرکتهای بیمه ملی را جزء لازمی از استقلال اقتصادی یا حتی سیاسی تصور می‌کنند و بنابراین با اقدامات مختلف آنرا تشویق می‌کنند. از این استدلال برای توحیه کوششهایی که در جهت حمایت از بازار داخلی و تقویت یک صنعت نویا اتحام می‌گرد استفاده می‌شود.

تمرکز بازار بیمه اتکائی در سال ۱۹۸۶

جدول ۶

کشورهای مبدأ	سهم بازار جهانی ^(۱) (درصد)	تعداد شرکتها
آلمان غربی (۱) سوئیس (۱) ایالات متحده (۱)	۲۰/۳	۳
آلمان غربی (۱) سوئیس (۱) ایالات متحده (۴)	۴۰/۷	۸
انگلستان (۱) سوئد (۱)		
آلمان غربی (۵) سوئیس (۱) ایالات متحده (۵)	۵۳/۶	۱۶
انگلستان (۱) سوئد (۱) زاپن (۳)		
آلمان غربی (۶) سوئیس (۲) ایالات متحده (۱)	۷۰/۶	۲۲
انگلستان (۱) سوئد (۱) زاپن (۷) فرانسه (۲)		
ایتالیا (۱)		

(۱) سهم در ۱۰۰ شرکت عمده بیمه اتکائی

منبع : از آمارهای شرکتی انتشار یافته (Re Actions, March, 1986) حساب شده است.

شرکتها لزوماً به معنای وجود رقابت سالم نیست. چیزی که بحساب می‌آید تعداد شرکتهای بالقوه‌ای است که بصورت واقعی، رقابتی می‌باشند. رنت ریکاردوئی نبایستی با درآمدهای احصاری اشتباه شود. اگر کل تولید یک بخش و q_i تولیدی که به مؤسسه N نسبت داده می‌شود باشد، شاخص هر فینوال برابر خواهد بود با $H = \sum_{i=1}^N (q_i/a)^2$ که در این فرمول N تعداد شرکتها می‌باشد.

مزیت این اندازه‌گیری در این است که قادر است یک "معادل عددی" برای واحدها را محاسبه نماید. ($N^* = 1/H$) که N^* تعداد بالقوه واحدهای تولیدی یک اندازه است که در بازار برای یک درجه معین تمرکز داده شده است. (اگر کل حجم بیمه تقسیم بر تعداد واحدهای معادل شرکتها گردد، اندازه‌ای از متوسط مقدار بالقوه یک شرکت در این بازار بدست می‌آید. این مسئله در مثال صفحه بعد نشان داده شده است: تصادفی نیست که درجه تمرکز بازار سوئیس بالاتر از دیگر کشورهای توسعه یافته اقتصاد- بازار است. این هم حسن تصادف نیست که هند و کره جنوبی بازارهای کشورهای توسعه یافته دارند.

۳- از خصوصیات بازار بیمه در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، به دلایل تاریخی یا فعلت فقدان قدرت‌های اداری یا قانونی وجود تعداد زیادی از شرکتهای کوچک داخلی با محدودیت‌های باغین است. مسئله از نقطه نظر بیمه اتکائی متفاوت است. هنوز بسیاری از کشورهای در حال توسعه نسبت به همکاریهای منطقه‌ای از خود مقاومت نشان میدهند. مثالهای زیادی در مورد موافقتنامه‌های دوجانبه بین کشورهای در حال توسعه صنعتی میتوان نقل کرد نشان- دهنده عدم اطمینان در طرفیت کشورهای در حال توسعه برای توسعه مبادلات می‌باشد. تصادفی نیست که کشورهای معتبر بین‌المللی در بیمه اتکائی همان‌های هستند که دارای پول معتبر بوده و آزادی زیادی در نقل و انتقالات سرمایه‌ای دارند. بیمه اتکائی مطمئناً یک عامل عمده در عدم تمايل کشورهای در حال توسعه برای توسعه مبادلات نشان می‌باشد و فقط مذاکرات بین‌المللی در مورد "مقررات موردن قبول" در این زمینه میتواند شرایط را بهبود بخشد.

ضمیمه ۱ اندازه‌گیری منمرکز یک بازار بیمه درجه تمرکز یک بازار را نمیتوان بوسیله شمارش تعداد شرکتها اندازه‌گیری کرد. وجود تعداد زیاد

الف - بازار کشورهای توسعه یافته مورد انتخاب

جدول ۷

سوئیس ۷۹	فرانسه ۲۲۷	کانادا ۲۸۰	استرالیا ۱۲۶	تعداد شرکتها در صد سهم اولین:
۵۱/۶	۲۶/۳	۱۷/۸	۲۲/۵	۴ شرکت
۲۱/۵	۴۰/۶	۳۰/۴	۳۸/۷	۸ شرکت
۸۹/۳	۶۰/۱	۴۸/۹	۵۶/۳	۱۶ شرکت
۰/۰۸۲۶	۰/۰۳۲۰	۰/۰۲۹۸	۰/۰۲۷۹	شاخص هرفینوال (H)
۱۲	۲۱	۳۴	۳۶	تعداد معادل N*
۲۵۵	۵۶۳/۸	۱۵۹/۲	۱۳۸/۲	متوجه اندازه بلقوه
				یک شرکت (میلیون دلار Q/N*)

ب - کشورهای در حال توسعه مورد انتخاب

جدول ۸

سنگاپور ۵۶	فیلیپین ۱۰۲	مالزی ۶۲	هنگ کره جنوبی ۱۶	چین ۴	تعداد شرکتها در صد سهم اولین:
۲۲/۶	۲۸/۵	۲۴/۸	۶۶/۲	۱۰۰	۴ شرکت
۲۸/۱	۴۱/۵	۴۱/۱	۸۴/۱	-	۸ شرکت
۵۹/۱	۶۳/۹	۶۲/۱	۱۰۰	-	۱۶ شرکت
۰/۰۳۲۱	۰/۰۳۱۷	۰/۰۳۲۲	۰/۲۱۳	۰/۲۴۲۷	شاخص هرفینوال (H)
۲۱	۲۲	۳۰	۵	۴	تعداد معادل (N*)
۸/۵	۶/۳	۱۵/۳	۱۶۲/۵	۲۱۴/۲	متوجه اندازه بلقوه
					یک شرکت (میلیون دلار Q/N*)

(۱) برای توضیح شاخص هرفینوال به مجله شماره Review of Economics and Statistics، Vals, Feb, 1969،

صفحات ۹۷ - ۱۰۱ مراجعه شود

پاورقی

- (۶) ریچارد . ام دتویلر "سدهای تجارت : خطرات بیمه بین المللی" مجله بیمه می / زوئن ۱۹۸۳ صفحات ۲۷ - ۱۵، پل بالتلر، مسائل جاری در تجارت بیمه بین الملل "کفرانس بیمه، کمیته فرعی خدمات وزارت بازرگانی آمریکا، واشنگتن D. C. فوریه ۱۹۸۳
- (۷) سیگما، شرکت بیمه انتکائی، زوریخ، شماره ۷، جولای ۱۹۸۶
- (۸) شرکتهایی که بوسیله یک شرکت اصلی برای انجام نیازها و اهداف خودش ایجاد میشود
- 1- Captive

- (۱) انکتاد، بیمه در زمینه خدمات و فرآیند بیمه TD/6/1014 و ۱۹۸۴ (۲) خلاصه کنفرانس سازمان ملل برای تجارت و توسعه، اولین جلسه، جلد اول قانون شهری و گزارش ضمیمه A/V.23 (۳) پرتفوی مجموعه اوراق مالی و سرمایه‌گذاری یک شرکت را تشکیل میدهد.
- (۴) TO/B/1014-cp. cit را ببینید.
- (۵) انکتاد "مشکلات بیمه انتکائی در کشورهای در حال توسعه" ۱970 (TD/B/C 3/)